

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مهندسی مواد

بررسی تاثیر پارامترهای مختلف تولیدی بر ساختار

پوششهای الکتریکی روی - کبالت

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته خوردگی و حفاظت از مواد ۲۶ / ۴ / ۱۳۸۱

محمد کچوئی

رئیس هیئت مدیره انجمن علمی ایران
مهندس ابراهیم

۴۰۷۷۳

اساتید راهنما

دکتر احمد ساعتچی

دکتر حسین ادريس

017417

سال ۱۳۸۰

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مهندسی مواد

روزنامه‌های آریه ای ایران
تعمیرات

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته خوردگی و حفاظت فلزات آقای محمد کچویی

تحت عنوان

بررسی تأثیر پارامترهای مختلف تولیدی بر ساختار پوششهای الکتریکی
روی - کبالت

در تاریخ ۸۰/۷/۱۶ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب قرار گرفت.

دکتر احمد ساعتچی و دکتر حسین ادريس

۱- اساتید راهنمای پایان نامه :

دکتر محمدعلی گل‌نزار

۲- استاد مشاور پایان نامه:

دکتر محمد کریمی نژاد

۳- استاد داور ۱:

دکتر فخرالدین اشرفی زاده

۳- استاد داور ۲:

دکتر احمد ساعتچی

۴- مسئول تحصیلات تکمیلی دانشکده:

اینک که این پروژه تحقیقاتی به پایان رسیده بر خود لازم می‌دانم
که از همکاری‌های صمیمانه آقای دکتر ساعتچی که زحمات فراوانی را
در طول این پروژه متحمل شدند تشکر و قدردانی نمایم. همچنین از
زحمات آقایان دکتر حسین ادریس، دکتر محمد علی گل‌عذار،
دکتر فخرالدین اشرفی زاده و آقای مهندس رئیسی قدردانی میشود. از
همکاری‌های سرکار خانم شوشتریان و آقای مهندس جعفر صفریان نیز
تشکر و قدردانی می‌شود.

تقدیم بہ پدر، مادر و برادرانہ:

مہدی، مجید و حسین

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوریهای ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه متعلق به دانشگاه صنعتی
اصفهان است

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

فهرست مطالب	شش
چکیده	۱

فصل اول: تاریخچه

۱-۱- مقدمه	۱
۱-۲- روشهای تهیه پوشش های روی:	۴
۱-۳- نقش حفاظت کنندگی پوشش روی:	۴
۱-۴- پوشش های آلیاژی روی:	۶
۱-۵- حمام های آبکاری روی سیانیدی:	۶
۱-۵-۱- حمام های سیانیدی استاندارد روی:	۷
۱-۵-۲- حمام نیمه سیانیدی روی:	۷
۱-۵-۳- حمام کم سیانیدی روی:	۷
۱-۵-۴- حمام های میکروسیانیدی روی:	۸
۱-۶- حمام های قلیائی روی بدون سیانید:	۸
۱-۷- حمام های آبکاری روی اسیدی:	۱۰
۱-۸- پوشش های آلیاژی روی - کبالت:	۱۵
۱-۹- مطالبی در مورد رسوب غیرعادی روی - کبالت:	۲۵
۱-۱۰- پوشش های آلیاژی روی - نیکل	۳۱

- ۴۳ ۱۱-۱ - پوشش های آلیاژی روی - آهن
- ۴۷ ۱۲-۱ - پوشش های آلیاژی روی - کروم:
- ۴۸ ۱۳-۱ - پوشش های آلیاژی روی - منگنز

فصل دوم: روش پژوهش

- ۵۰ ۱-۲ - لوازم مورد نیاز:
- ۵۱ ۲-۲ - مراحل انجام آزمونها
- ۵۴ ۳-۲ - چگونگی بررسی خواص پوشش:

فصل سوم: نتایج و بحث

- ۵۸ ۱-۳ - بررسی نحوه تشکیل پوشش روی (و آلیاژ روی - کبالت) بر فولاد:
- ۶۰ ۲-۳ - تاثیر پارامترهای مختلف بر مورفولوژی و ترکیب پوشش تولید شده:
- ۶۰ ۱-۲-۳ - تاثیر دانسیته جریان بر مشخصات پوشش:
- ۶۷ ۲-۲-۳ - تاثیر تلاطم در محلول (Agitation) بر ساختار پوشش:
- ۷۱ ۳-۲-۳ - تاثیر دمای محلول آبکاری بر ساختار پوشش:
- ۷۶ ۴-۲-۳ - تاثیر غلظت نمک کبالت در محلول بر پوشش:
- ۷۸ ۵-۲-۳ - تاثیر تغییرات pH محلول بر پوشش:
- ۸۱ ۶-۲-۳ - تاثیر دانسیته جریان بر پوشش در حمام با سولفات کبالت بیشتر:
- ۸۴ ۳-۳ - آزمایش های تفرق اشعه ایکس (XRD):
- ۱۰۵ ۴-۳ - آزمایش های تعیین خواص خوردگی:
- ۱۱۴ ۵-۳ - نتیجه گیری:
- ۱۱۵ پیوست:
- ۱۲۵ مراجع:

چکیده:

پوشش‌های آلیاژی روی و از جمله این پوشش‌ها، پوشش روی - کبالت به مدت چنددهه است که در کشورهای اروپائی و امریکا و ژاپن جهت استفاده در صنایع خودرو سازی مورد استفاده قرار گرفته است در این تحقیق از حمام اسیدی، سولفاتی برای بدست آوردن پوشش روی - کبالت استفاده گردید. پوشش دهی به روش گالوانواستات انجام گرفت. پس از بدست آوردن پوشش اثرات دما، دانسیته جریان آبکاری، PH محلول، غلظت سولفات کبالت در محلول و ایجاد تلاطم در محلول (Agitation) بر ترکیب شیمیائی به وسیله EDAX و مورفولوژی پوشش بوسیله SEM بررسی شد. همچنین آزمون تفرق اشعه ایکس (XRD) روی تعدادی از پوشش‌ها انجام شد و بافت پوشش‌ها مورد مطالعه قرار گرفت. در ادامه آزمایشات تعیین خواص خوردگی پوشش‌ها انجام شد برای این منظور نمودارهای پلاریزاسیون تافل در محلول ۳/۵ درصد کلرید سدیم بدست آمد ملاحظه شد که دما، دانسیته جریان آبکاری، PH محلول، ایجاد تلاطم در محلول و غلظت سولفات کبالت در محلول رابطه مستقیمی با درصد کبالت در پوشش ایجاد شده دارد. همچنین ملاحظه شد که تغییرات پارامترهای تولیدی اثرات فوق العاده‌ای بر مورفولوژی پوشش دارد. توسط آزمون تفرق اشعه ایکس مشخص شد که در پوشش روی خالص صفحه (0002) و در پوشش‌های روی کبالت اکثراً صفحه (10 $\bar{1}$ 1) موازی سطح خواهد بود و توسط آزمون خوردگی مشخص شد که پوشش روی کبالت مقاومت خوردگی بهتری نسبت به پوشش روی خالص دارد.

فصل اول

تاریخچه

۱-۱: مقدمه

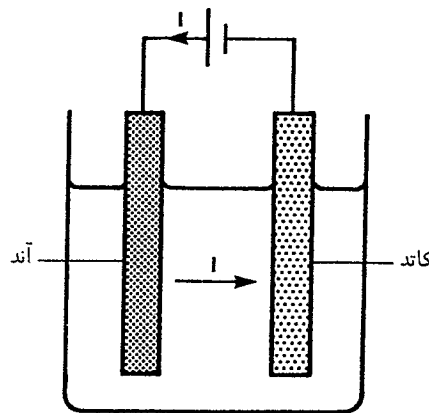
پوشش‌دهی با روش آبکاری الکتریکی تاریخچه‌ای طولانی دارد. یافته‌های جالبی که هنگام کاوشهای باستان‌شناسی سال ۱۳۱۵ خورشیدی در نزدیکی تیسفون، پایتخت اشکانیان به دست آمده است این تصور را القاء می‌کند که اشکانیان حدود ۲۰۰۰ سال پیش احتمالاً از این لوازم جهت پردازش سطح استفاده می‌کرده‌اند [۱].

در سال ۱۳۳۹ جان پی‌یرچینسکی از دانشگاه کارولینای شمالی با نمونه‌های مشابه با یافته‌های باستان‌شناسی، یک سری تحقیقات آزمایشگاهی انجام داد و با استفاده از محلول ۵ درصد سرکه بعنوان الکترولیت به مدت ۱۸ روز، ۱/۵ ولت جریان بدست آورد. در تابستان ۱۳۵۷ به مناسبت نمایشگاه "سومر، آشور، بابل" مصرشناس آلمانی، آرنه اگرشت موفق به نشان دادن این نکته شد که حتی از آب انگور تازه نیز می‌توان الکترولیتی ساخت که حدود ۰/۵ ولت جریان برق تولید کند و در آزمایش دیگری این باطری را به وان گالوانیک متصل کرده و مجسمه نقره‌ای کوچکی را در مدت ۲/۵ ساعت با لایه‌ای از طلا پوشش داد [۲].

با این وجود فرآیند آبکاری الکتریکی پس از ساخته شدن سلول گالوانیک توسط ولتا در حدود سال ۱۸۰۰ میلادی و تولید و پیشرفت در ساخت موتورهای الکتریکی بین سالهای ۱۹۰۰-۱۸۰۰ میلادی به سمت تجاری شدن پیش رفت. امروزه بسیاری از قطعات صنعتی به ویژه در صنایع خودروسازی و الکترونیک برای بهبود خواصی همچون بهبود زیر لایه برای رنگ کاری، مقاومت خوردگی، سایشی و موارد تزئینی آبکاری الکتریکی می‌شوند. در فرایند آبکاری الکتریکی قطعه باید رسانای الکتریکی باشد (یا تنها سطح آن رسانای

الکتریکی باشد مانند آبکاری پلاستیکها که قبلاً توسط فرایند الکترولس پوشش رسانا داده شده باشند). سلول آبکاری شامل یک محفظه از جنسی که با الکترولیت واکنش شیمیائی ندهد، آند، کاتد، اکترولیت، یکسوکننده و... می باشد.

در سلول آبکاری الکتریکی قطعه کاری به قطب منفی (کاتد) و فلز رسوب کننده به قطب مثبت (آند) متصل می شود، در این حالت الکترولیت می تواند تنها به عنوان یک محلول رسانا برای انتقال رسوب کننده از آند به کاتد عمل کرده و یا به عنوان منبع اصلی کاتیون های پوشش باشد. آند را میتوان از مواد دیگری بجز فلز و یا آلیاژ پوششی تهیه کرد که در هر حالت باید الکترولیت حاوی کاتیون های فلزی پوشش باشد. با عبور جریان مستقیم از مدار (شکل ۱-۱) کاتیون های فلزی به دلیل مثبت بودن به قسمت قطب منفی حرکت کرده و روی آن می نشینند.

شکل ۱-۱: شمائی از یک حمام آبکاری [۴]

مشخصات رسوب بستگی به فاکتورهای متعددی شامل درجه حرارت، دانسیته جریان، زمان و ترکیب شیمیائی محلول دارد. این متغیرها را می توان طوری تنظیم نمود که پوشش های ضخیمی مثلاً تا ۲ میل یانازکی تا حدود هزارم میل بدست آید. همچنین با تنظیم این متغیرها می توان پوشش های تیره، درخشان، نرم یا سفت و انعطاف پذیر یا ترد بدست آورد [۲].

پوشش های سخت برای مبارزه با خوردگی سایشی بکار برده می شوند. پوشش می تواند از یک لایه فلز تشکیل شده باشد یا از چند لایه فلزی تشکیل یابد، یا حتی دارای ترکیب آلیاژی باشد (مثل برنج) مثلاً سپر اتوموبیل دارای لایه داخلی مس (برای چسبندگی خوب)، یک لایه داخلی نیکل (برای حفاظت از خوردگی) و یک لایه نازک از کروم صرفاً به خاطر ظاهر می باشد. اکثریت فلزات را با آبکاری الکتریکی می توان روی فلزات دیگر پوشش داد.

۱-۲- روشهای تهیه پوشش های روی:

پوشش های روی به یکی از روشهای غوطه وری در مذاب، رسوب دهی الکتریکی، پاشش فلزی، پودری یا جامد و رسوب فاز بخار تهیه می شوند (جدول ۱-۱). گالوانیزه کردن (روش غوطه وری در مذاب) بیش از ۲۰۰ سال است که استفاده میشود و امروزه بدون شک یکی از روشهای پوشش دهی بوده که بیشترین کاربرد را دارد. در دهه اخیر، تولید و خواص این نوع پوشش ها به نحو گسترده ای مطالعه و مورد تحقیق قرار گرفته است. پوشش های پاششی روی بسیار شبیه به پوشش های پاششی آلومینیوم بوده ولی ارزان تر است از این رو امروزه این روش به طور گسترده تری استفاده میشود فرایندهای پودری یا جامد و غوطه وری در مذاب برای تهیه پوشش های روی بسیار شبیه به فرایندهای مشابه برای آلومینیوم دهی است مع هذا، برای این منظور دماهای پائین تری کافی است. در حقیقت نفوذ مقابل روی آهن در یکدیگر حتی در دمای پایین نظیر ۳۰۰ درجه سانتیگراد قابل ملاحظه است. تحت چنین شرایطی، تهیه پوشش روی ارزان تر بوده و احتمال تاب برداشتن و یا کاهش و یا کاهش خواص مکانیکی زیر لایه فولادی به مراتب کمتر است.

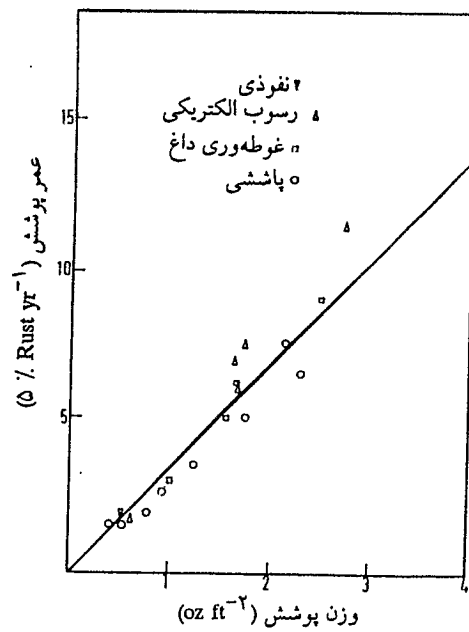
تهیه پوشش روی از روش رسوب الکتریکی با استفاده از الکترولیت های آبی به سادگی امکان پذیر است. امروزه به سادگی می توان با استفاده از این روش پوشش هائی با ضخامت کم و یکنواختی خوب را تولید کرد [۳].

۱-۳- نقش حفاظت کنندگی پوشش روی:

بطور کلی مشابه با فلز روی جامد پوشش های روی نیز خورده می شوند و در محلی که پوشش از بین رود، زیر لایه فولادی به روش آند فدا شونده حفاظت میشود. مقاومت خوردگی روی در اکثر محیطهای خنثی و قلیائی متوسط (pH=۶-۱۲) خوب است. نشان داده شده که بدون توجه به روش اعمال پوشش عمر پوشش های روی در شرایط اتمسفری متناسب با وزن (ضخامت) پوشش است (شکل ۱-۲) به علت نقش فدا شوندگی روی، انعطاف پذیری کم پوشش که ممکن است موجب ترک خوردن آن شود کار آیی حفاظتی پوشش روی را تحت تأثیر قرار نمی دهد مع هذا این امر منوط به چسبندگی خوب پوشش روی سطح فولاد است.

فلز روی تحت تأثیر یک نوع خوردگی خاص مرسوم به زنگ سفید (White Rust) خورده میشود. در مقایسه با پوشش های رسوب الکتریکی، پوشش های تولید شده در دماهای بالا مانند روش غوطه وری در حمام مذاب از مقاومت بیشتری در برابر این نوع خوردگی برخوردارند. علت این امر تشکیل لایه اکسیدی روی سطح پوشش در ضمن سرد شدن است. موثرترین روش برای حفاظت در برابر این نوع خوردگی استفاده از پوشش تبدیلی کرماته است. [۳]

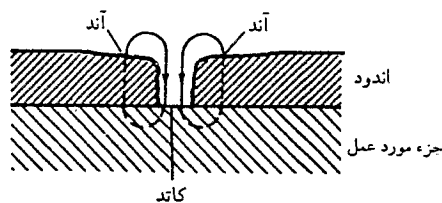
شکل (۱-۳) نشان میدهد که چگونه پوشش روی از جزء مورد عمل حفاظت می‌کند [۴]

شکل (۱-۲): اثر وزن (ضخامت) پوشش بر روی عمر

پوشش‌های مختلف روی در شرایط جوی صنعتی ($1 \text{ Oz/ft}^2 \equiv 0.304 \text{ kg/m}^2$) [۳]

مرکز اطلاعات و آمار علمی ایران
تهران

شکل (۱-۳) [۴]

۱-۴- پوشش‌های آلیاژی روی:

همزمان با پیشرفت علم و تکنولوژی حفاظت بیشتر از قطعات تولید شده مدنظر می‌باشد. پوشش‌های تک‌فازی احتیاج صنعت را به طور کامل برآورده نمی‌کنند و مطالعه زیادی در مورد پوشش‌های آلیاژی مخصوصاً پوشش‌های بر پایه روی انجام گرفته است [۵]. گرچه پوشش روی خالص نقش حفاظتی برای پایه رادارد ولی در محیط‌های بسیار خورنده روی به سرعت خورده می‌شود برای این منظور سعی میشود تا از پوشش‌های ضخیم‌تر روی استفاده شود که هم از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست و هم فرم پذیری و جوشکاری فولاد (پایه) را محدود می‌سازد. در ۲۰ سال گذشته خیلی از صنایع از جمله صنعت خودروسازی به پوشش‌های آلیاژی روی توجه کرده‌اند از جمله: روی - نیکل، روی - کبالت، روی - آهن، روی - منگنز و یا پوشش‌هایی نظیر: روی - کبالت - کروم و روی - آهن - منگنز. [۶].

این پوشش‌های آلیاژی هم مقاومت خوردگی بالایی دارند و هم خواص مکانیکی، جوش پذیری، رنگ پذیری خوبی دارند در حالیکه ضخامت پوشش هم کمتر است.

۱-۵- حمام‌های آبکاری روی سیانیدی:

حمام‌های روی سیانیدی براق را می‌توان بر اساس میزان سیانید آنها به چهار گروه تقسیم‌بندی کرد:

الف) حمام‌های سیانید روی استاندارد

ب) حمام‌های سیانید متوسط یا نیمه سیانیدی روی

ج) حمام‌های کم سیانید روی

د) حمام‌های میکرو سیانیدی روی

همچنین از پلی سولفید یا تراسولفید سدیم برای رسوب دادن ناخالصی‌های سنگین مانند سرب و کادمیم در حمام‌های استاندارد و نیمه سیانیدی و گاهی هم در حمام‌های کم سیانیدی استفاده میشود. از طرفی حمام‌های سیانیدی روی بسیار قلیائی بوده و خطر خوردگی تجهیزات وجود ندارد.

۱-۵-۱- حمام‌های سیانیدی استاندارد روی:

حمام سیانید استاندارد دارای قدرت پرتاب بسیار خوبی است. همچنین توانائی این حمام برای ایجاد پوشش در چگالی جریان‌های بسیار کم نسبت به سایر حمام‌ها بسیار بیشتر است. این مزیت برای آبرکاری قطعات با شکل‌های

پیچیده عامل تعیین کننده خواهد بود. این نوع حمام سیانیدی به مقدار زیادی قابلیت تغییر دارد و با توجه به احتیاج می‌توان آن را تغییر داد. سیستم‌های سیانیدی به مقدار زیادی قلیائی هستند و مشکل خوردگی برای تجهیزات ندارند و برای این حمام از تانک‌های فولادی می‌توان استفاده کرد.

سیستم‌های سیانیدی دارای معایب نیز میباشند که از جمله به سمی بودن آنها می‌تون اشاره کرد. بجز حمام‌های سیانیدی کادمیم یا نقره حمام استاندارد سیانیدی حاوی (g/L) ۹۰ از سیانید سدیم سمی‌ترین حمامی است که در صنعت بکار برده میشود. به خطر انداختن سلامتی و مشکل ترکیبات سیانیدی که بایستی با هزینه فراوان برای دور ریختن آنها عملیات مشخصی روی آنها انجام شود از جمله آنها است. یکی دیگر از معایب این نوع حمام‌ها هدایت نسبتاً کم آنهاست. راندمان پوشش دهی سیستم سیانیدی به مقدار زیادی تغییر می‌کند که به فاکتورهای نظیر دما، مقدار سیانید و دانسیته جریان بستگی دارد. با تغییر دانسیته جریان از ۲/۵ به ۶ آمپر بر دسی متر مربع راندمان پوشش دهی از ۹۰ درصد به زیر ۵۰ درصد کاهش می‌یابد.

۱-۵-۲- حمام نیمه سیانیدی روی:

حمام‌های نیمه سیانیدی دارای شرایط حمام‌های سیانید استاندارد بوده ولی در این حمام‌ها قدرت پرتاب کمتر است. مزایای فراوان حمام‌های نیمه سیانیدی از جمله امکان شستشوی راحت‌تر، بیرون ریختن کمتر مواد و کاهش هزینه نگهداری و تصفیه پساب موجب برتری این حمام‌ها نسبت به سایر حمام‌های سیانیدی شده است.

۱-۵-۳- حمام کم سیانیدی روی:

این نوع حمام معمولاً بین ۶ تا ۱۲ گرم بر لیتر سیانید سدیم و فلز روی دارد. این حمام با ۲ نوع حمام قبلی مقداری تفاوت دارد. براق کننده‌های مخصوصی برای این نوع حمام بکار برده می‌شود. این نوع حمام نسبت به تغییرات دما بسیار حساس است. قدرت پرتاب این حمام کمتر از ۲ نوع حمام قبلی است و هر چند خیلی از کارهایی که در حمام‌های با سیانید بالا انجام می‌شود در این نوع حمام هم عملی است. بعلاوه کمتر بودن سیانید این نوع حمام نسبت به ناخالصیها حساسیت کمتری در مقایسه با ۲ نوع قبلی دارند. پوشش‌هایی که از این نوع حمام بدست می‌آید براق‌تر از پوشش‌های بدست آمده از حمام‌های قبلی است.